

Det otänkbara skriket

Evilda L

Nicole kommer fram till taxi-stationen medan både Celine och Matilde skyndar sig dit. Det är ett fruktansvärt ljud som kom några jobbarbetare Det var någon som borrhade högt, det var också någon som hamrade ihop något.

-Vart finns en taxi jag kan ta? ropade Nicole överöstade till killen som jobbade där.

-Vad sa du? man hör dig inte.

Matilde kom springande mot killen som arbetade.

-Hej, jag ska ha en taxi. ropade Matilde.

Nej det går inga taxi-bilar idag på grund av vårt arbete. ropade killen till de båda.

-Du skojar! skrek Nicole med mycket argsint röst.

Nu kom Celine springande med halvöppen jacka och oborstat hår, hon sprang närmare och närmare.

-Vad händer här? frågade hon lite blygt.

-Det är taxisystemet som har förenrats, när vi arbetar här så kan det inte åka omkring massa taxibilar. Det är livsfarligt.

-Men, hur länge kommer det vara så då? frågade Celine.

-Det vet vi inte riktigt än, kanske några månader. Vi ska försöka göra det så snabbt vi kan.

Nicole bröt sig in i samtalet, hon var riktigt sur nu.

-Det här är inte okej, jag ringer till mina föräldrar. Ropade Nicole riktigt rasande och gick iväg med sin mobil.

-Hur ska jag kunna hinna dit nu? Jag ska till det östra gymnasiet. Jag börjar om tio minuter! frågade Matilde förtvivlat medan hon gav en sur blick till byggarbetaren.

-Jag har precis börjat där, vi kommer gå på samma gymnasium! Celine backade lite, men en glad känsla letade sig fram eftersom hon hade vågat säga något.

-Ni får väl ta tunnelbanan, eller bussen. Eller varför inte bara gå dit? svarade han.

-Det går inte, vi kommer aldrig hinna. Vi behöver en taxi, nu!

-Det finns tyvärr inget jag kan göra, jag är ledsen.

Matilde och Celine kollade på varandra, Matilde kollade förvånat och Celine kollade lite blygt.

Nicole kom tillbaka.

-Min pappa kan skjutsa mig dit men det kommer dröja med ett par minuter, vart ska ni någon stans? Jag ska i alla fall till ett gymnasium på östra delen av stan. Både Matilde och Celine log sakta när de fick reda på att de skulle börja på samma gymnasium.

-Vi också! Kan vi kanske åka med dig dit? frågade Matilde.

-Hmm, okej då men min pappa kommer säkert hinna hämta oss här vid halv men vi kommer inte hinna fram till tidigare än tjugo i nio. Men han skjutsar oss alla dit. sa

-Ja, vad snällt. sa Celine medan hon log.

Några minuter senare så satt de tre tjejerna i bilen påväg, de pratade inte så mycket. De mest tittade på varandra. Förutom Nicole som tittade i sin mobil hela tiden och Matildes mobil ringde ett antal gånger. Det märktes att det var hennes kompisar som undrade vart hon var. Tänk om Celines mobil också skulle ringa hela tiden av hennes kompisar som undrade vart hon var, om de skulle bry sig lika mycket.

-Bra, jag hinner nog till slutet av matten, ah.
svarade Nicole surt medan hon öppnade bildörren.

-Tack för skjutsen! sa Matilde till medan hon gick ut.

-Tack! sa Celine också.

Imorse när Celine vaknade så tänkte hon på hur det egentligen var förr. Äntligen är måndagen över, en dag mindre tills det blir fredag. Då slipper Celine skolan och då behöver hon inte vara ensam längre. Nej, nu måste hon gå upp, sedan ska hon åka till gymnasiet. Tänk att hon äntligen går där nu, hon har längtat så himla mycket.

Det är så skönt att hon slipper sin gamla klass och kan få nya, riktiga vänner. Hon har mycket med tid eftersom att hon har sovmorgon. Hon måste bara ta bussen efter hon har ätit frukost. Hon kan äta frukost på ett cafe.

Hoppas Melissa kommer idag, hoppas hon blivit frisk. Hon är den ända Celine känner, hon vill inte vara ensam idag igen. Det är i alla fall bra att hon och Melissa kom in på samma gymnasium, även fast Celine och Melissa bara pratar lite med varandra. Det är i alla fall bra att någon säger hej på morgonen till henne.

Om inte Melissa skulle gå på det här gymnasiet vem skulle hon då vara med?

Hon vågar aldrig prata med folk, hon önskar jag kunde vara mer som de populära från hennes gamla skola. Hon vill också ha sådär mycket vänner som man kan berätta allting för. Någon som alltid kan stötta en och som kan hjälpa till om det är något problem man har. Nu går hon i alla fall på ett nytt gymnasium där hon kan få nya vänner. Fast kan hon verkligen förvänta sig att någon kommer vilja vara med henne? Hon är ju alltid den blyga, tysta Celine. Det kommer hon alltid att vara.

Om hon bara kunde spola tillbaka i tiden, tills då hon gick i tvåan. De hade precis bytt klasser eftersom skolan gjorde det varje år. Då fick hon sitta bredvid Emma, de började prata med varandra, sedan började de vara med varandra på rasterna, tillslut var de med varandra efter skolan för första gången. Det upprepade massor med gånger, de hade verkligen jätteroligt. De gjorde allt möjligt tillsammans i ett helt år, Celine var som lyckligast det året. Men året gick, hösten gick till vinter, och vintern gick till vår. Det var dags för skolavslutning, nu skulle de byta klasser. Emma och Celine hade inte tänkt på det tidigare, men nu slog det dem att de kanske inte skulle gå i samma klass till trean. De höll tummarna och pratade alltid om att de fortfarande ska vara vänner, även fast de skulle byta klasser.

Våren gick till sommar, även fast de gjorde allt för att hamna i samma klass så fungerade inget utav det. De bestämde i alla fall att de fortfarande skulle vara bästisar i trean.

Snart blev det höst igen och det var dags för Celine att gå till skolan, Celine och Emma hade inte setts på hela sommaren så hon var jätteglad för att hon äntligen skulle börja skolan med Emma igen.

När Celine kom till skolan så letade hon efter Emma som det första hon gjorde, hon letade i alla klassrum tills hon tänkte att Emma kanske inte hade kommit än. Några minuter efter att Celine väntat så kom hon äntligen, men det var inte bara Emma. Det var tre tjejer till som gick vid hennes sida, de skrattade högt och gick in i det första klassrummet. Celine suckade tyst men gick in i samma klassrum för att träffa Emma.

-Hej Emma! sa Celine tyst medan hon satte sig bredvid henne, hon kollade mot Emma.

-Hej! Har du haft kul i sommar, vad har du gjort? sa hon och kollade glatt tillbaka.

-Jag har varit på landet, vi har fiskat så mycket! Du skulle varit med, du älskar ju att fiska!

-Det var förut jag gillade det.

-Jaha okej, sa Celine med en sorgsen min. Men vad har du gjort då Emma?

-Det roligaste jag har varit med om, jag har varit på en hel veckas övernattningsläger. Vendela, Emilia och Saga gick också där. Vi hade så roligt, du skulle ha varit med!

-Jaha vad roligt. sa Celine utan att mena det.

Det är bara nu i början hon kommer vara med dom, hon kommer vara med mig sen på rasten tänkte Celine.

På rasten så pratade Celine och Emma tillsammans till lektionen började.

Emma och Celine gled ifrån varandra mer och mer, tillslut var Emma bara med de andra tjejerna. Emma och hennes nya vänner blev de så kallade populära gänget i skolan, alla vill vara med dom och alla hänger efter dom.

Ända sedan dess så har Celine inte haft någon riktig kompis.

-8:00! Jag börjar om tjugo minuter! Jag får ta en taxi direkt till gymnasium på direkten! ropade Celine medan hon sprang iväg från sitt rum och ut i trapphuset.

En timme innan Nicole kom till taxi-stationen.

Hon är påväg till taxi-stationen för att komma till sitt gymnasium, det är hennes andra dag. Hon hör bilar köra förbi medan hon blir mer stressad av att hitta en taxi.

Hon får inte komma försent till det nya gymnasiet, hon har ju bara gått där en ända dag, hon måste verkligen hinna.

Hennes kompisar är i alla fall redan där och väntar på henne utanför. Dom hade lovat att göra det, eller hade inte Nicole bestämt att dom skulle göra det? Nej det spelar ingen roll, de är hennes vänner som ska vara där för en, de ska göra saker som de lovar. Nu är det bara en liten bit kvar tills hon kommer till taxibilarna där framme, bara runt hörnet.

Det är väldigt varmt ute idag, en härlig sommardag, även fast det är slutet av augusti och snart kommer september, då blir det höst. Nicole gillar hösten, då alla löv faller ner i alla fina gula och orange färger.

Vilken tur att hon köpte den nya höstjackan, alla kommer bli så avensjuka. Hon hoppas och tror det, alla vill vara som henne. Det ända är att många tror att hon är den där roliga och bästa vännen, men nej. Hon har mer falska vänner. Hon kan inte riktigt lita på dom. De gör nästan inget tillsammans, de berättar inga hemligheter. De bara pratar och gör roliga saker efter skolan.

Ånej, där kommer Maja, ingen får tro att de är vänner tycker Nicole. Bara hon inte ser Nicole, det blir för pinsamt. Särskilt efter det hon sa till Maja igår.

Bra, nu försvann hon, hon skulle ta en tunnelbana. Jag skulle aldrig kunna åka det, det är så smutsigt och äckligt.

-Äntligen framme vid taxi-stationen! sa Nicole medan ett leende som fram.

När Matilde vaknade upp imorse så var hon riktigt trött. Inte en dag i skolan idag igen! Hon orkar verkligen inte idag, hon kanske kan somna om och aldrig gå upp igen! Matilde vaknar upp i ett ryck.

Väckarklockan börjar ringa, hon måste verkligen gå upp nu om hon ska hinna möta hennes vänner, och om hon kommer försent till gymnasiet blir mamma och pappa arga som de alltid blir, om jag gör ett ända fel i skolan så får mamma och pappa reda på det.

Det känns som att alla är emot henne, överallt och hela tiden. Varför är det så? För att hon var bråkig när hon var tre år yngre? Gör hon verkligen alltid fel och är taskig mot alla andra hela tiden? Eller har hennes lärare och hennes förelldrar lärt sig att hon alltid har fel? Vad de än är så kan inte allt bara vara hennes fel, borde de inte förstå det någon gång. berätta allt till de nya lärarna vilka de tror hon är. Kommer hon bli relegerad efter ett tag?

Det letade sig en lång rysning genom nacken. Hon fick en klump i magen medan hon tittade åt vänster och letade efter mobilen med blicken, hon fick upp den i handen medan hon tittade på klockan. 7.30! Hon kommer komma försent! Inte idag igen, hon måste visa sina mina förelldrar att hon inte är en dålig tjej. Hon måste verkligen ta bilen nu.

-Mamma! Ska vi åka nu eller? sa Matilde med hon satte på sig skorna och sedan sprang ut i trapphuset.

-Matilde du kommer komma försent! sa hennes mamma medan hon låste upp bilen.

De båda satte sig i bilen, mamman satte på bilen.

-Matilde, det finns nästan ingen bensin kvar, jag kan inte skjutsa dig ända till skolan. Du får ta bussen till skolan.

-Aldrig! skrek Matilde medan hon öppnade dörren för att springa iväg.

Hon sprang iväg till taxi-stationen.

